

Шестакова С. О.,
доцент кафедри державно-правових дисциплін та українознавства
Сумського національного аграрного університету

ВИДИ ТЕРМІНІВ-АБРЕВІАТУР У ПІДМОВІ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Анотація. У статті досліджено словотвірний статус абревіації, розглядаються види термінів-абревіатур будівельної підмови за вживанням в усному чи писемному дискурсі, структурою, визначено лексико-тематичні групи термінів-абревіатур і діапазон їх активності, узагальнено причини виникнення й поширення абревіатурних термінів.

Ключові слова: абревіація, абревіатура, скорочення, спеціальна підмова, термін-абревіатура.

Постановка проблеми. Одніці спеціалізованих лексических підсистем є об'єктом постійної уваги лінгвістів. Досягнутий за останні десятиліття науково-технічний прогрес привів до значного збільшення обсягу інформації, у тому числі й спеціальної, що зумовило пошук більш динамічних та економічних способів і засобів її передавання в різних видах професійного дискурсу.

Одним зі способів економії мовних засобів і зусиль мовця є абревіація, що виявляється все активніше на рівні галузевих термінологій. Різноманітні аспекти дослідження цього лінгвістичного явища відображені в дисертаційних роботах останнього десятиліття, зокрема Н. Яковішеної «Компресія номінативних одиниць у науково-технічному тексті у когнітивному і функціональному аспектах» (Дніпропетровськ, 2007), Ю. Мазнєвої «Абревійовані юридичні терміни: структурно-семантичний, системно-функціональний та когнітивно-дискурсивний аспекти (на матеріалі сучасної англійської мови)» (Ростов-на-Дону, 2011), Ю. Кочарян «Абревіація в англійській військовій лексиці» (Москва, 2007) та багатьох інших.

Проте вивчення абревіації не втрачає своєї актуальності, оскільки абревіатури характеризуються значною поширеністю й безперервним оновленням у зв'язку з постійною появою нових понять і, відповідно, лексических одиниць на їх позначення.

Різні аспекти дослідження абревіації як лінгвістичного феномена були предметом уваги таких дослідників, як Д. Алексєєв, О. Бірюкова, Л. Бойченко, В. Борисов, В. Даниленко, Ю. Даніліна, К. Дюжикова, О. Журавльов, В. Лейчик, Н. Книщенко, О. Кубрякова, І. Мисливка-Бунько, Г. Онуфрієнко, А. Стакеєва, Т. Сергеєва, С. Яковлєва, М. Ярмашевич та інші.

Однак, незважаючи на наявність численних наукових праць, складний і досить часто суперечливий характер цього мовного явища вимагає постійної наукової уваги.

Метою дослідження є виявлення основних типів термінів-абревіатур та визначення активності їх функціонування у спеціальній підмові будівельної галузі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Перефразісм зазначимо, що появу терміна «абревіація» дослідники заражаюти до середніх віків, коли це лінгвістичне явище набуло поширення. Проте як повноцінний спосіб словотвору абревіація складається в XIX ст., а на початок XX ст. абревіатури перетворилися на стійкий і продуктивний словотвірний тип.

Певний час абревіацію взагалі не визнавали навіть особливим способом словотвору на підставі відсутності в абревіатури семантичних змін, непрозорості (редукція основних елементів), немотивованості (відбувається лише компресія матеріальної форми мотивувального комплексу) й можливості синонімічного використання носіями мови абревіатур і вихідних словосполучень, проте більшість сучасних лінгвістів не погоджуються з такою думкою.

Так, за визначенням Д. Алексєєва, «передусім абревіація – це спосіб створення номінацій для тих понять і реалій, які були спочатку позначені описово, за допомогою атрибутивних словосполучень» [1, с. 107], а абревіатура є наслідком, результатом цього процесу. Підтримує такий погляд О. Земська, яка зазначає, що «серед способів словотворення абревіації належить особливе місце, оскільки в мові вона виконує компресійну функцію, тобто слугує для творення більш стислих, порівняно з відповідним словосполученням, номінацій» [5, с. 120].

Відомий український мовознавець В. Горпинич дає таке визначення абревіації: «До слово- і основоскладання прилягає й такий спосіб творення похідних, як абревіація (від лат. abbrevio – «скорочую»). При абревіації, як і при складанні, похідне утворюється шляхом злучення компонентів кількох слів: ... універмаг. Але абревіація відрізняється від складання характером з'єднування компонентів: при складанні з'єднувані компоненти є повноцінними семантичними словами або їх лексичними основами (тобто морфними одиницями): інженер-механік, зерносховище. А при абревіації з'єднувані компоненти є найчастіше асемантичними частинами слова або окремими звуками, «куламками» слів: продмаг (продовольчий магазин) [3, с. 129]. Отже, дослідник підтримує думку Д. Алексєєва та О. Земської й зараховує абревіацію до системи способів словотворення.

Не заперечує такого підходу до визначення статусу абревіації й російська дослідниця К. Дюжикова, доводячи, що остання є досить своєрідним словотвірним процесом, який полягає у «згортанні» слів і словосполучень, під час якого когнітивна структура фіксується відповідним словом і словосполученням, що спричиняє появу абревіатури певного типу [4].

Справедливо визначає абревіацію як специфічний спосіб словотворення Т. Сергеєва, зауважуючи при цьому, що «абревіація – довільний процес скорочення найменувань якогось об'єкта, а абревіатура – результат цього процесу: штучно створена ... номінативна скорочена одиниця» [7, с. 176].

Підтримуючи традиційний погляд на абревіацію, ми вважаємо, що абревіація – це спосіб словотворення, який полягає в компресії вихідного слова чи словосполучення і призводить до виникнення його скороченого варіанта – абревіатури, детермінованої повним найменуванням.

Треба зазначити, що абревіація є однією з найбільш помітних тенденцій розвитку сучасних термінологічних систем, а термін-абревіатура найбільше відповідає запитам сучасного професійного спілкування. Аналіз наявних наукових досліджень дав змогу узагальнено визначити екстра- та інтралінгвальні причини виникнення термінів-абревіатур: 1) тенденція до економії мовних засобів і зусиль мовця; 2) бурхливий розвиток науки та техніки, відповідно, і спеціальної лексики; 3) наявність у професійному дискурсі стереотипних словосполучень з усталеним порядком слів; 4) частотність уживання термінологічних словосполучень, яка зумовлює надлишковість його певних елементів; 5) потреба в економії часу та засобів вираження. Комплексно ці причини реалізуються у професійних і наукових дискурсах, у яких за потреби уникнути повторів, усталених зворотів, трафаретних висловів, зберігаючи достовірність і недвозначність інформації, фахівці активно послуговуються абревіатурами.

Справедливо з цього приводу зазначає Н. Книшенко, яка сверджує, що «абревіатурні терміни нині є однією з виразних ознак фахового мовлення. Ці скорочення дуже зручні в професійних сферах спілкування, бо, забезпечуючи зменшення формального обсягу текстів, водночас зберігають їх інформативну насыщеність, будучи цілком зрозумілими для спеціалістів певної галузі» [6].

Проведений аналіз надав можливість зафіксувати наявність термінів-абревіатур у всіх лексико-тематичних групах будівельної термінології, що, безперечно, свідчить про їх активне функціонування в підмові будівельної галузі:

1. Найменування процесів: АПВ (автоматичне повторне ввімкнення), АРП (автоматичне регулювання підсилення), АРЗПД (автоматичне регулювання збудження пропорційної дії), ГЦ (гідрофобізація цементу), ПБЗ (перемикання без збудження); ПЗР (планово-запобіжний ремонт), ТВО (тепловолого обробка), СПУ (сільове планування та управління).

2. Найменування машин, механізмів, приладів: БЗП (блок зовнішніх переривань), БК (башмак під колону), ДСУ (дробильно-сортувальна установка), ЗММ (засоби малої механізації), ЕР (екскаватор роторний – ЕР-5), ETH (екскаватор траншейний навісний – ETH-122), ІНУ (індукційно-нагрівальне устаткування), КБ (кран баштовий – КБ-25), КМК (кран монтажний козловий КМК – 2-5-11), Н-10 КЛ (нівелір), УБК (універсальний баштовий кран – УБК – 5-50), ПГУ (парогенераторна установка), СО (спеціальне обладнання), ЦАП (цифро-аналоговий перетворювач), буддеталь, земснаряд.

3. Найменування матеріалів, речовин: БСГ (бетонна суміш готова), ВБЦ (водонепроникний безусадійний цемент), ВРЦ (водонепроникний розширюваний цемент), ВНВ (в'язучі низької водопотреби), ГІ (гідроізол), ЕМС (емульсійно-мінеральні суміші), КМЦ – карбоксиметилцелюлоза (клей синтетичний), НШТЦ (надшивидкотверднучий цемент), П (пісок), ПАР (поверхнево-активні речовини), ППЦ (пуколановий портландцемент), Ц (цемент), ШПЦ (швидкотверднучий портландцемент), ШЛВ (шлаколужні в'язучі), Щ (щебінь), ЩМА (щебенево-мастиковий асфальтобетон), ШТЦ (швидкотверднучий цемент), стальбетон, спецзалізобетон.

4. Найменування споруд і їхніх елементів: БП (бетонна перемичка), НЕ (ненульовий елемент), КБ (консольні балки), НК (несучі конструкції), ННЕ (новий ненульовий елемент), УТС (уніфіковані типові секції), будмайданчик.

5. Найменування підприємств будівельної галузі: АБЗ (асфальто-бетонний завод), ДБК (домобудівний комбінат); ЦБЗ (цементобетонний завод).

6. Назви загальних понять зі словом «система»: АСП (автоматизована система проектування), ГІС (гео-інформаційні системи), ЄЕС (єдина європейська енергетична система), ЄМС (єдина модульна система), СДВП (система державних випробувань продукції), САПР (система автоматичного проектування), ССЕТЕ (система стандартів ергономіки та технічної естетики).

7. Назви проектної, технічної та іншої документації: БНіП (будівельні норми і правила), ДБН (Державні будівельні норми), ПОБ (проект організації будівництва); ПВР (проект виконання робіт), РЕКН (ресурсні елементні кошторисні норми), ТТК (типові технологічні карти), будгенплан, будбанк, будфінплан.

Наведені приклади дають змогу говорити про можливі регулярні, однотипні моделі створення термінів-абревіатур, зокрема в назвах найпоширеніших документів будівельної галузі та типів будівельних організацій, що сприяє більш активному їх використанню у професійному спілкуванні.

Залежно від уживання в усному чи письмовому дискурсі, абревіатури будівельної підмови діляться на дві групи: графічні та лексичні.

Графічні скорочення не є словами, не мають граматичних категорій роду та числа. Вони використовуються тільки в письмовому мовленні, а в усному – реалізуються повною формою слова чи словосполучення, від якого вони утворені: кг – кілограм, см – сантиметр тощо.

Лексичні абревіатури мають відмінну від вихідних одиниць звукову і графічну форму. Це окремі слова, які виконують різні синтаксичні функції і є повноцінними одиницями комунікації.

А. Шаповалова вказує на такі ознаки лексичних абревіатур: «1) їх вторинність, тобто скорочення виникають у мові не одночасно з появою відповідного поняття, а після того, як воно вже виявилося в повному слові чи словосполученні; 2) створення за певними моделями; 3) можливість переходу в самостійні слова; 4) продуктивність у словотвірній системі мови; 5) належність до словникового складу мови; 6) здатність бути джерелом поповнення і збагачення словникового складу мови» [10, с. 101].

Щодо структурних типів абревіатур, то в лінгвістиці теж немає єдиної класифікації. Так, В. Горпинич виділяє 7 груп абревіатур за структурою (ініціальні, уламкові, змішані, усічено-словесні, словоформні, комбіновані, ініціально-цифрові) [3, с. 128], Н. Клименко – 3 (літерні, складові, змішані) [8], О. Бірюкова – 5 типів (ініціального типу, складові, змішані, частково скорочені, транскрипційні абревіатури) [2, с. 27].

Найбільш частотними структурними типами термінів-абревіатур будівельної підмови можна назвати такі:

1) звукові, або акроніми (утворені з назв перших звуків, читаються як звичайні слова, на письмі передаються великими літерами відповідно до правил): *ГІС* (гео-інформаційні системи), *САПР* (система автоматичного проектування), *ЦАП* (цифро-аналоговий переворювач);

2) буквені (утворені з перших літер слів): *БЗП* (блок зовнішніх переривань), *СО* (спеціальне обладнання), *ННЕ* (новий ненульовий елемент); *ЦБЗ* (цементобетонний завод);

3) буквене– й ініціально-цифрові (утворені з назв перших букв/звуків слів вихідного словосполучення та цифрового індексу, що вказує на марку, модель тощо): *ЕТН* (екскаватор траншеїний навісний – ЕТН-122), *КБ* (кран баштовий – КБ-25), *КМК* (кран монтажний козловий КМК – 2-5-11);

4) частково скорочені (утворені зі скороченої частини переважно першого слова й цілих слів): *буддеталь*, *земснаряд*, *спецалізобетон*, *автоплатформа*, *автоНАВ*та *автомонтажувач*;

5) комбіновані, що можуть поєднувати в собі скорочені частини та ініціали: *ГЛОНАС* (глобальна навігаційна супутникова система), буквені елементи й цілі слова: *КД-зсу* (консолідований зсув).

Зазначимо, що ініціальні та буквені абревіатури можуть утворюватися не тільки від словосполучень, а й від окремих слів шляхом виділення однієї чи кількох букв у складі: *Ц* (цемент), *П* (пісок), *Щ* (щебінь), незручність використання яких, доречно зазначити, полягає в можливому неоднозначному тлумаченні в межах однієї галузі: *К* – кран, конструкція, коефіцієнт тощо. У дослідженій підмові поширеними є абревіатури, складені не тільки з початкових, а й інших літер вихідного словосполучення: *ЦБЗ* (ЦементоБетонний Завод), *НШТЦ* (НадШвидкоTверднучий Цемент). Нечастотними є змішані абревіатури.

Наведені приклади переконують у правильності позиції С. Шадико, який у своїй докторській дисертації дослідив залежність «довжини» абревіатури від частотності її вживання. Дослідник стверджує, що довжина абревіатури зворотно пропорційна частоті її вживання [9, с. 29]. Як бачимо, серед ініціальних абревіатур найчисленнішими є скорочення, які складаються з 3–4 букв/звуків, а серед складових – з 2–3 складів.

При скороченні слів найбільш значними інформативними елементами визнаються початки слів і перші звуки й букви. Це ті мовні елементи, що є основою для виникнення абревіатури. Саме ініціально-буквена абревіація є способом творення термінів, за якого вихідні елементи скорочені до мінімуму, а принцип мовної економії реалізується максимально. Проте, будучи лако-

нічним способом передавання і зберігання інформації, такі терміни вимагають належного професійного рівня реципієнта й достатнього досвіду роботи в будівельній галузі, інакше, замість сприяння швидкому обміну інформацією, термін-абревіатура ускладнюватиме професійну комунікацію, оскільки його дефінітивна функція зводиться до мінімуму.

Найбільш мотивованими, підтримуючи думку К. Дюжикової, уважаємо складові абревіатури, оскільки вони зберігають матеріальну схожість зі своїм повним відповідником і здебільшого їм властива семантична тотожність із вихідним словом чи словосполученням. Семантика складової абревіатури виявляє повну залежність від основи-мотиватора. Ініціальна абревіатура менше орієнтована на «збереження слідів вихідних найменувань і є ... прикладом особливої словотворчості, спрямованої на створення ... здебільшого немотивованих слів мови» [4].

Висновки. Отже, аналіз термінів-абревіатур будівельної галузі дає змогу зробити висновок, що значне поповнення термінологічної лексики абревіатурами зумовлено мовними, дискурсивними й комунікативними причинами. Як і повноцінні терміни, абревіатурні входять до складу спеціальної лексики, поповнюючи її номінативний фонд, сприяють економії мовних засобів та інтенсивному обміну професійною інформацією, безперечно, вимагають подальшого дослідження.

Література:

1. Алексеев Д.И. Сокращенные слова в русском языке / Д.И. Алексеев. – Саратов : СГУ, 1979. – 328 с.
2. Бірюкова О.О. Функціонування абревіатур у сучасному мовленні : дис. ... канд. фіол. наук : спец. 10.02.04 / О.О. Бірюкова. – Москва, 2007. – 309 с.
3. Горпинич В.О. Українська словотвірна дериватологія : [навч. посіб.] / В.О. Горпинич. – Дніпропетровськ : ДДУ, 1998. – 189 с.
4. Дюжикова К.А. Аббрієвіація сравнительно со словосложением: структура и семантика (на материале современного английского языка) : автореф. дисс. ... докт. филол. наук : спец. 10.02.04 «Германские языки» / К.А. Дюжикова. – М., 1997. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/abbreviatsiya-sravnitelno-so-slovoslozheniem-struktura-angl-yaz>.
5. Земская Е.А. Активные процессы современного словопроизводства / Е.А. Земская // Русский язык конца XX столетия (1985–1995). – М. : Языки русской культуры, 1996. – С. 90–141.
6. Книшенко Н. Абревіація в системі сучасної дорожньо-будівельної термінологічної номінації / Н. Книшенко // Проблеми української термінології : зб. наук. пр. / відл. ред. Л. Попога. – Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2010. – С. 19–22. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://archive.org.ua/archive/2011-01-31/polyinet.lviv.ua/tc.terminology/TK_archive.htm.
7. Сергеева Т.С. Абревіація в системе лексических сокращений [Електронний ресурс] / Т.С. Сергеева // Філологіческие науки. Вопросы теории и практики. – 2013. – № 6 (24) : у 2 ч. – Тамбов : Грамота, 2013. – Ч. II. – С. 174–179. – [Електронний ресурс]. – Режим доступа : www.gramota.net/materials/2/2013/6-2/47.html.
8. Українська мова: Енциклопедія. – К. : Українська енциклопедія ім. М.П. Бажана, 2000. – 752 с.
9. Шадыко С. Абревіації в русському языку (в сопоставлении с польским) : автореф. дисс. ... докт. филол. наук : спец. 10.02.01 «Русский язык» / С. Шадыко – Варшава, 2000. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/abbreviatyry-v-russkom-azyke-v-sopostavlenii-s-poliskim>.
10. Шаповалова А.П. Опыт построения общей теории абревиации : на материале французских сокращенных лексических единиц : дисс. ... докт. филол. наук : спец. 10.02.19 «Теория языка» / А.П. Шаповалова. – Ростов-на-Дону, 2004 – 421 с.

Шестакова С. А. Виды терминов-аббревиатур в подъязыке строительной отрасли

Аннотация. В статье исследован словообразовательный статус аббревиации, рассматриваются виды терминов-аббревиатур строительного подъязыка по употреблению в устном или письменном дискурсе, структуре, определены лексико-тематические группы терминов-аббревиатур и диапазон их активности, обобщены причины возникновения и распространения аббревиатурных терминов.

Ключевые слова: аббревиация, аббревиатура, сокращения, специальный подъязык, термин-аббревиатура.

Shestakova S. The types of term-abbreviations of engineering professional sublanguage

Summary. A word-formative status of abbreviation is investigated; the types of term-abbreviations of civil engineering professional sublanguage and the usage of them in oral speech or in written form are considered; the lexicothematic groups of term-abbreviations and the range of their activity are defined; the reasons of origin and extension of abbreviation terms are summarized in the article.

Key words: abbreviation, acronym, special sublanguage, term-abbreviation.